

perjantai 2. lokakuuta 2015

Putin hyökkää Syyriassa heikon Obaman avustuksella – Amerikan arvovalta Lähi-idässä murentunut presidentti Obaman myötä

Venäjän presidentti Vladimir Putin on sitten taas sotajalalla. Tämä nilkkihän nousi valtaan Venäjällä nimenomaan sodan avulla, kun hän aloitti pääministerinä ollessaan Tshetsenian toisen sodan syksyllä 1999 lavastettujen kerrostaloiskujen myötä joissa kuoli n. 300 venäläistä. Tämä entinen KGB:n ja FSB:n agentti on juonikas vallankäyttäjä, joka pyrkii palauttamaan Venäjälle sen entisen Neuvostoliiton aikaisen suurvalta-aseman. Nyt Putin on aloittanut Lähi-idän valloituksensa siirtämällä sotakalustoaan Syyriaan diktaattori Bashar al-Assadin tueksi. Ilmaiskut Assadin vastustajia vastaan alkoivat 30.9.2015 kun Venäjän parlamentin ylähuone antoi siunauksensa sotatoimille, mikä silmiinpistävästi muistuttaa Venäjän Ukrainaan kohdistuneita toimia Krimin valtauksen aikana. En näe tässä muuta mahdollisuutta kuin että Raamatun profetia Googista lopunaikojen demonisena henkiruhtinaana ollen possessoituneena Venäjän hallitsijaan, joka lopulta liittolaistensa kanssa hyökkää Israeliin, on toteutumassa. Lue <http://www.reinosav.net/hesekiel.htm>. Danielin kirjan 11. luvussa, totuudenkirjassa, kerrotaan Pohjan kuninkaasta joka käy sotia. Venäjä, ja myös Syyria, on pohjoisessa Israelista katsottuna, ja muinoin Syyrian kuningas Antiokhos IV Epifanes kävi sotaa Israelia vastaan, ja häpäisi Jerusalemin temppelin, ollen esikuva Antikristuksesta. Totuudenkirjalla on todistetusti esitäyttymyksensä Epifanesin aikoina. Nyt koska Venäjän demoniruhtinaat ovat todennäköisesti aivan samoja kuin Syyrian (josta monet tutkijat ovat samaa mieltä), niin Pohjan kuninkaaksi käy nyky-Venäjä ja varsinkin Dan. 11 luvun jakeissa 10-19. Pohjan kuningas on aina jokin voimakas sotilasmahti ja Venäjä jatkaa Neuvostoliiton aloittamaa tietä, joka oli Syyrian läheinen liittolainen 1970- ja 1980-luvuilla. Panen loppuun suomentamani artikkelin jälkeen tulkinnan totuudenkirjan tietyistä jakeista, jotka soveltuvat Venäjän lähihistoriassa käymiin sotiin. Putin ei välttämättä ole lopullinen Goog Roosin ruhtinaana, mutta hänen edelläkävijä hän varmasti on. Ja tämä Venäjän sekaantuminen nykyiseen Syyrian sotaan on selvä merkki profetallisen ajankellon siirtymisestä eteenpäin kohti Jeesuksen takaisintulemusta omilleen.

Tässä seuraavassa Breitbart News'in, konservatiivisen amerikkalaisen uutissivuston, mielipidekirjoituksessa, poliittinen kommentaattori Ben Shapiro analysoi ja käy läpi Venäjän sotilaallista vahvistumista Lähi-idässä Putinin kaudella kun vastaavasti Amerikan vaikutusvalta Lähi-idässä on heikentynyt presidentti Barack Obaman kaudella. Hän laittaaakin Obaman syyksi nykyiseen tilanteeseen johtaneen kehityksen, kun Obama päättämättömyydellään ja heikkoudellaan on antanut Venäjälle mahdollisuuden puuttua Syyrian sotaan ja aloittaa pommittamisen jopa Amerikan tukemia kapinallisryhmiä vastaan, jotka käyvät sotaa Bashar al-Assadin verisen hallinnon kukistamiseksi. ISIS on todennäköisesti vain veruke Venäjälle, jotta he saisivat suuremman jalansijan Lähi-idässä.

**PUTIN KÄYTTÄÄ LIHAKSIAAN
SYYRIASSA, OBAMA KYYRISTEELEE
(PUTIN MUSCLES ON SYRIA, OBAMA COWERS)**

by [BEN SHAPIRO](#) 30 Sep 2015

<http://www.breitbart.com/national-security/2015/09/30/putin-muscles-syria-obama-cowers/>

Venäjän diktaattori Vladimir Putin sanoi hänen huhtikuun 2005 kansakunnan tilaa käsittelevässä puheessaan, että ”Neuvostoliiton romahtaminen oli vuosisadan merkittävin geopoliittinen katastrofi.” Putin, vanha KGB:n agentti, kaipailee Neuvostoliiton aikoja, jolloin neuvostoliittolaiset kilpailivat amerikkalaisten kanssa maailmanvallasta. Hän vietti yli vuosikymmenen yrittäessään jälleenrakentaa tuon menetetyn perinnön Lähi-idässä.

Osoittautuikin, että kaikki mitä hän tarvitsi, oli joku hölmäke (sucker).

Barack Obama on tuo hölmäke.

Keskiviikkona Venäjä vaati Yhdysvaltojen pidättäytyvän sotilaallisista operaatioista Syyriassa sillä aikaa kun heillä oli kiikarissa iskut ISISiä vastaan. Tai pikemmin, *oletetut* iskut ISISiä vastaan, koska Venäjä viipymättä alkoi pommittaa ei-ISIS kohteita Syyrian diktaattorin Bashar Assadin hyväksi. [Fox News'in](#) Jennifer Griffin'in ja Lucas Tomlinson'in mukaan, ”Aktivistit ja kapinalliskomentaja kentällä sanoivat, että Venäjän ilmaiskut ovat suurimmaksi osaksi osuneet maltillisten kapinallisten aseisiin ja siviileihin.” Venäjän parlamentti meni pidemmälle, myöntäen Putin'ille luvan sijoittaa joukkoja Syyriaan, ilman mitään kestoaikaa oheistuksena. Venäjän toiminta takaa sen, että Assad pysyy Syyrian hallinnon johdossa lähitulevaisuudessa, [vain päivä sen jälkeen kun presidentti Obama ilmoitti](#), että Assad'in täytyy mennä.

Toistaiseksi Obaman hallinnon reaktio on ollut [linjassa koomiseen Benny Hill -teemaiseen musiikkiin](#). Keskiviikkona NATO:n huippukomentaja, kenraali Philip M. Breedlove, [selitti](#), ”Kun näemme erittäin kehittyneiden ilmapuolustusjärjestelmien alkavan ilmestyä Syyriaan, olemme hieman huolissamme uudesta Anti-Access/Area Denial (A2/AD) -ilmapuolustuskuplasta, jota ollaan luomassa itäiselle Välimerelle....Korkealla Mr. Putin'in listalla Syyriassa on säilyttää hallinto niitä vastaan, jotka ovat laittamassa painetta nykyhallinnolle, ja niitä vastaan, joista Putin on sitä mieltä, että he saattaisivat tukea niitä, jotka laittavat painetta hallinnon niskaan.” Onpa hankalaa.

Sitten ulkoministeri John Kerry yritti esittää Putin'in aggression ”mahdollisuutena”, selittäen, että Yhdysvallat toivotti tervetulleiksi ”vilpittömät pyrkimykset” taistella ISISiä vastaan. Hän lisäsi, epäuskottavasti, ”Meidän ei pidä sekoittaa taisteluamme ISILiä vastaan Assad'in tukemiseen.” Hän totesi, että Assad'in täytyisi silti mennä, mutta vähitellen, koska muutoin siellä tulisi olemaan ”nopea luhistuminen” Syyrian valtarakenteen kannalta.

Lopuksi, Valkoisen Talon lehdistösihteeri Josh Earnest varoitti, että ”Venäjä ei tule onnistumaan

sotilaallisen ratkaisun aikaansaamisessa yhtään paremmin kuin Yhdysvaltojen onnistui saada aikaan sotilaallinen ratkaisu Irakissa vuosikymmen sitten, ja varmastikaan ei yhtään paremmin kuin Venäjä pystyi asettamaan sotilaallisen ratkaisun Afganistanissa kolme vuosikymmentä sitten.” Tämä tietenkin jättää huomiotta jossain määrin hankalan tosiasian, että Yhdysvallat *voitti* sodan Irakissa, ja tuon jokseenkin vielä hankalamman tosiasian, että Yhdysvallat poisti diktaattorin kun taas Putin taistelee sellaisen säilyttämiseksi. Mutta Bush'in syyttäminen tulee aina ensimmäisenä mieleen Obaman hallinnolle.

Ei ole väliä mitä Obaman hallinto sanoo, mutta kuitenkin vaikutus on selvä: Putin tekee mitä helvettiä hän haluaakin tehdä Syyriassa, kuten hän on tehnyt Ukrainassa. Ja nyt hän on saavuttamassa ihmetekoja Lähi-idässä joista hänen Neuvostoliiton esivanhempansa olisivat vain haaveilleet. Vuosina 1945 ja 1946, Stalin yritti työntyä Turkkiin ja Iraniin; Länsi pani kampoihin, ja Stalin vetäytyi. Truman, tunnustaen Stalin'in aggression, omaksui George Kennan'in eristämispolitiikan samalla, kun myönsi että diplomatia ilman taloudellista ja sotilaallista painostusta olisi tuomittu epäonnistumaan. Tuon ajanjakson Iranin/Turkin kriisit vakiinnuttivat Amerikan menettelytavat koskien yhteisen puolustuksen merkitystä näiden kahden maan kanssa neuvostoliittolaista häiriötekijää vastaan.

Koko 1960-luvun ja 1970-luvun, neuvostoliittolaiset yrittivät laajentaa imperialismiaan strategisten liittojen kautta, joihin kuului aselähetykset nationalistisille arabiliikkeille. Heidän osallisuutensa näissä liikkeissä myötävaikutti toistuviin konflikteihin näiden liikkeiden ja Israelin valtion välillä; Yhdysvallat puolusti johdonmukaisesti Israelia, estäen Neuvostoliiton vaikutusvaltaa saamasta liian kauaskantoista tehovaikutusta.

1970-luvun lopulla, Carter'in hallinto päätti, että Truman'in pitkäaikainen politiikka oli jättänyt huomiotta Lähi-idän kaaoksen todellisen alkulähteen: nuo ärsyttävät juutalaiset. Niinpä Carter keskittyi painostamaan Israelia myönnytyksiin sen vihollisille, jättäen Neuvostoliitolle vapaat kädet muualla. Neukat tunkeutuivat Afganistaniin ja seisoivat Iranin shaahin syrjäyttämisen takana, paiskaten Carter'in ulkopolitiikan sekasorron tilaan. Reagan'in nousu siirsi Lähi-idän politiikan takaisin kohti Truman'in oppia, joka jäi Yhdysvaltain politiikaksi aina Neuvostoliiton romahdukseen asti.

Kun Neuvostoliitto hajosi, uudesta Venäjän federaatiosta tuli Yhdysvaltojen vartioitu liittolainen – ainakin vähäksi aikaa. Mutta sitten Vladimir Putin nousi valtaan ja alkoi tutkia vaihtoehtojaan Lähi-idässä. George W. Bush'in osallisuus Lähi-idän politiikassa seuraten 9/11 -iskuja sulki raskaamman venäläisen soluttautumisen alueelle.

Sitten tuli presidentti Obama. Obama loi tyhjiön Irakiin, jonka täyttivät nopeasti Venäjän kanssa liittoutuneet iranilaiset. Hän tuki joukkoa nationalistisia kansannousuja eri muslimimaissa, jotka käytännössä kaikki päättyivät terroristien nousuun – ja, ei mitenkään yllättävää, varmaan lämmön puutteeseen Yhdysvaltoja kohtaan. Hän piirsi valheellisen punaisen viivan Syyrian diktaattorin Bashar Assad'in kemiallisten aseiden käytölle, ja sitten sanoi, että Assad'in täytyi mennä – ja lopulta työnsi Assad'in suoraan kiinni Venäjän aseisiin hyväksymällä venäläisen ”sopimuksen” joka antoi Putin'ille valtuudet valvoa Assad'in joukkotuhoaseita. Samaan aikaan, kuten hämmentynyt asianajaja melomassa alas tuntematonta jokea ilman asetta, Obama vakuuttaa, että Amerikan väliön pelastautuminen venäläisten käsissä sopii vallan mainiosti.

Presidentti Obama on ojentanut Vladimir Putin'ille suuret maakaistaleet Lähi-idästä lautasella. Jopa tähän saakka Amerikan liittolaisina olleet katsovat nyt Putin'iin suurena poliittisena mestarina alueella: vain muutama viikko sitten, Egyptin presidentti, kenraali Abdel Fattah al-Sisi, jonka Obama sivuutti tai jätti huomiotta, [kurkotteli Putin'iin päin](#); Israel on alustavasti [ojennettu Putin'ille](#), tunnustaen, ettei Obaman hallinto tarjota mitään suojaa Israelin vihollisia vastaan; Jordania on suostunut [rakentamaan ydinlaitoksen](#) venäläisten avulla.

Vladimir Putin'in on täytynyt ajatella, että Venäjän vaikutusvallan uudelleenrakentaminen Lähi-itään olisi pitkän aikavälin hanke. Presidentti Obama on kiihdyttänyt hänen aikatauluun.

Ben Shapiro is Senior Editor-At-Large of Breitbart News and The New York Times bestselling author, most recently, of the book, [The People vs. Barack Obama: The Criminal Case Against The Obama](#)

Lue myös tämä juttu Amerikan arvovallan alenemisesta Obaman myötä:

http://yle.fi/uutiset/obaman_heikkous_loi_valtatyhjon_putin_taytti_sen_media_arvostelee_usan_presidenttia/8347611

TULKINTAA TOTUUDENKIRJAN ELI DAN. 11:n JAKEISTA 10-19, JOISSA POHJAN KUNINKAANA ON VENÄJÄ

10. Ja hänen poikansa varustautuvat ja kokoavat suuret sotavoimat. Ja hän hyökkää ja kuohuu ja tulvii, hän tulee toistamiseen (ensimmäinen kerta oli NL:n Afganistanin invaasio v. 1979) ja tunkeutuu hänen linnoitukseensa asti (Tshetsenian 1. sota alkoi v. 1994).

11. Silloin Etelän kuningas (tshetseenikapinalliset johtajanaan Džohar Dudajev) kiukustuu ja lähtee sotimaan häntä vastaan, Pohjan kuningasta (Venäjä ja Boris Jeltsin) vastaan. Tämä nostattaa suuren joukon, mutta se joukko joutuu hänen valtaansa.

12. Ja kun se joukko on raivattu pois, paisuu hänen sydämensä. Hän kaataa kymmeniä tuhansia, mutta ei ole kyllin vahva (sota päättyi nöyryyttävästi Venäjän tappioon v. 1996).

13. Pohjan kuningas nostattaa jälleen joukon, entistä suuremman, ja muutaman ajan, muutaman vuoden kuluttua hyökkää suurella sotavoimalla ja runsailla varustuksilla (Vladimir Putin aloittaa Tshetsenian 2. sodan v. 1999).

14. Niinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan (syynä väitetyt tshetseeniterroristien suorittamat kerrostaloräjähdykset eri puolilla Venäjää); ja sinun omasta kansastasi nousee väkivallan miehiä, että näky kävisi toteen, mutta he itse lankeavat (tshetseeneissä juutalaisverta?).

15. Ja Pohjan kuningas hyökkää ja luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Eivät kestä Etelän käsivarret, ei sen valioväki, ei ole sillä voimaa seisoa vastaan. (taistelu pääkaupunki Grozny'sta v. 1999-2000 joka päättyi venäläisten voittoon helmikuussa 2000)

16. Ja hän, joka hyökkää sitä vastaan, tekee, mitä tahtoo, eikä kukaan voi seisoa häntä vastaan (Vladimir Putin). Hän asettuu Ihanaan maahan, ja hävitys tulee hänen kätensä kautta (venäläiset asettuvat Tshetseniaan ja rankaisevat kapinallisia).

17. Ja nyt hän aikoo hyökätä valtakuntansa koko voimalla; mutta sopimus on hänellä mielessä, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa hänelle yhden tyttäristään, tälle turmioksi. Mutta siitä ei tule pysyväistä eikä ole hänelle etua (Venäjä asettaa nukkehallitsijansa, ensin Ahmat Kadyrov'in ja sitten hänen poikansa Ramzan Kadyrov'in Tshetsenian sotilasjohtajaksi).

18. Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa valtaansa monet (Venäjän käymä Georgian sota v. 2008, Krimin valtaus v. 2014 ja nyt hyökkäys Syyrian kapinallisia vastaan Syyrian länsiosissa). Mutta eräs sotapäällikkö tekee hänen herjauksistaan lopun ja kostaa hänelle hänen herjauksensa (Venäjän ja Putinin viholliset luonnollisesti suuttuvat ja haluavat kostaa).

19. Silloin hän kääntyy oman maansa linnoituksiin, mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole (Putinin kuolema terrori-iskussa omalla maaperällään?).

Lähetänyt Olli-R klo [16.16](#)

2 kommenttia:

1.

[Olli-R 3. lokakuuta 2015 klo 0.11](#)

Tässä vielä tiivistetysti eräs vuodatus Putinin toimien syistä Syyriassa.

<http://poltoi.vuodatus.net/lue/2015/10/venaja-hyokkaa-syyriaan-onko-tassa-mitaan-jarkea>

perjantai, 2. lokakuu 2015

Venäjä hyökkää Syyriaan, onko tässä mitään järkeä?

On siinä.

Putin pystyy osoittamaan Venäjän kansalle, että on suuri johtaja.

Putin osoittaa muulle maailmalle, että Venäjä on edelleen suurvalta.

Putin yrittää saada muun maailman unohtamaan, että Venäjä sotii edelleen Ukrainaa vastaan.

Putin yrittää saada öljyn hinnan nousuun.

Bonusena Putin yrittää saada syyrialaisien pakolaisten määrän nousuun entisestään, mikä sekoittaa EU-valtioiden sisä- ja ulkopoliittikkaa entisestään.

On se epeli.

[VastaaPoista](#)

2.

[Olli-R 5. lokakuuta 2015 klo 19.20](#)

Alkaako Googin sota Succot'in (Lehtimajanjuhla) aikoina tänä vuonna? Näillä hetkillä päättyy Succot'in sapatit eli viimeinen 8. juhlapäivä. Gabriel Eskel sivuillaan kirjoittaa tästä lainaten hyvää breakingisraelnews-artikkelia.

<http://www.breakingisraelnews.com/50054/surprising-connections-between-sukkot-war-gog-magog-jewish-world/>

<http://shalom.fi/israelupdate/> (sunnuntai 4.10.2015)

"Rivka Lambert Adler kertoo artikkelissaan, että on olemassa sekä ajankohtaisia merkkejä että mainintoja juutalaisessa traditiossa, jotka viittaavat mahdollisuuteen, että Hesekielin ja Sakariaan kirjoissa mainittu Googin ja Maagogin sota voi tapahtua (tai alkaa) tämän succotin aikana. Hän perustaa artikkelinsa suosituksen rabbi Yosef Mizrachin äskettäin pitämään luentoonsa, jossa hän viittaa tähän mahdollisuuteen lisäksi, että on kolme muutakin havaintoa, jotka liittyvät succotin Googin ja Maagogin sotaan.

Ensiksi: Googin ja Maagogin numeraaliarvo hepreassa on 70; tämä viittaa 70 kansaan, jotka muodostavat maailman; succot-viikon aikana juutalaiset uhrasivat Tempelissä 70 härkää, joista kukin edusti yhtä kansaa.

Toiseksi: Succotin sapatin aikana synagogissa kaikkialla maailmassa luetaan profeetallisista kirjoista teksti Hesekielistä (38:18 -39; 16). Tämä teksti käsittelee Googin ja Maagogin sotaa, joka ennustusten mukaan tulee edeltämään juutalaisen kansan lopullista vapauttamista.

Kolmanneksi: Mizrachi sanoi, että ainoa kohta, jossa juutalaisen opetuksen aarreitassa Talmudissa mainitaan Googin ja Maagogin sodasta on traktaatissa nimeltään succot. Siinä kerrotaan kuolemasta ja

surusta messiaanisenä aikana."

jne.

[VastaaPoista](#)